ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Δρχ. 108.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 54.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 27.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 37.5

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΔ — Ἀριθμὸς φύλλου 1019 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 = ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25-93 καὶ 25-94 | ΠΑΤΡΑΙ Τρίτη 25 Νοεμβρίου 1947

Η ΚΡΙΣΙΜΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ

Ο κ. ΜΑΡΣΑΛ ΘΑ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ, ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝ ΕΙΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΕΑΝ Ο κ. ΜΟΛΟΤΩΦ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΓΩΝΙΑ - ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΔΥΣΟΙΩΝΟΙ. - "ΟΧΙ,, Η ΠΡΩΤΗ ΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΟΛΟΤΩΦ - ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΑΡΟΜΟΙΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΑΡΟΝΤΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΜΟΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΑ ΧΑΡΜΠΟΡ - ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΝ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐφθασεν ὁ κ. Μολότωφ μὲ 250 συνεργάτας, ἐπιβαίνοντες στόλου ἐκ δώδεκα Ρωσσικῶν Ντακότα ἱπταμένων ἐν σχηματισμῷ. Ἅμα τῇ προσεγγίσει του συνέπεσεν ἡ πρώτη λέξις του νὰ εἶνε «ὄχι», μολονότι ἡ λέξις αὐτὴ ἀπετέλει ἁπλῶς ἀπάντησίν του εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ διὰ τὴν Γερμανίαν λόρδου Πακενχὰμ ἂν ἤθελε ἕνα φλυτζάνι τσάϊ.

Τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων ἀρχίζει ὑπὸ ἀτμόσφαιραν γενικῆς ἀπαισιοδοξίας τὴν ὁποίαν δὲν συγκαλύπτουν οὔτε καὶ αἱ τυπικαὶ δηλώσεις τῆς αἰσιοδοξίας τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι τηροῦν ἀπόλυτον σιωπήν. Αἱ δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Σοκολόφσκυ, συνταχθεῖσαι εἰς τὴν Μόσχαν καὶ γενόμεναι σκοπίμως τὰς παραμονὰς τῆς Διασκέψεώς ὡς καὶ τὰ ἑντονα Ρωσσικὰ σχόλια εἰς ἀπάντησιν τοῦ τελευταίου λόγου τοῦ κ. Μάρσαλ, ἑρμηνεύονται ὡς ἐνδεικνύοντα ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν διέπεται ὑπὸ πνεύματος διαλλακτικοῦ. Πάντως οὐδεμία ὑπάρχει θετικὴ ἔνδειξις τῶν ρωσσικῶν προθέσεων καὶ οἱ διπλωματικοὶ συνεργάται τοῦ τύπου περιορίζονται εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν ὅλων τῶν δυνατῶν ἀξιώσεων τῆς Ρωσσίας ἢ τῶν προτάσεων τοῦ κ. Μολότωφ διὰ προπαγανδιστικοὺς σκοποὺς καὶ προετοιμάζουν τὴν κοινὴν γνώμην διὰ πάσας τὰς δυνατὰς διακυμάνσεις τῶν συνεννοήσεων καὶ διὰ τὰς ἐκπλήξεις ἀπὸ τοῦ ναυαγίου τῆς Διασκέψεως μέχρι τῆς συμφωνίας.

Ὁ Ἀμερικανικὸς τύπος ἐξετάζει τὴν Διάσκεψιν τῶν Τεσσάρων ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Ἰταλικῆς κρίσεως καὶ τὰ ἔξω τῆς Οὐάσιγκτων τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν ὅτι ἡ ἔντασις ἔχει φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ ἡ κρατοῦσα γενικῶς ἀντίληψις εἶνε ὅτι διερχόμεθα τὴν κρισιμωτέραν περίοδον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀρθρογράφοι τῶν ἐγκυροτέρων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων ὅπως οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» καὶ ὁ «Ταχυδρόμος τῆς Οὐάσιγκων» παρομοιάζουν τὴν παροῦσαν στιγμὴν καὶ τοὺς κινδύνους της μὲ τὴν περίοδον τῶν παραμονῶν τῆς ἐπιθέσεως τοῦ Χίτλερ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας ἐσυνδυασμῷ μὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν περίοδον τοῦ Πὶρλ Χάρμπορ, τὴν ἀπόβασιν τῆς Νορμανδίας καὶ τὴν μάχην τῶν Ἀρδενῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἂν ἡ Μόσχα ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀδιάλλακτον πολιτικήν τῆς ὁποίας ἡγεῖται ὁ Ζντάνωφ καὶ ματαιώσῃ τὸ σχέδιον Μάρσαλ τότε τὸ Ἀμερικανικὸν Ἔθνος πρέπει νὰ κινητοποιηθῇ ἀμέσως καὶ νὰ ἐξοπλισθῇ ὁλόκληρον δι' ἄφευκτον σύρραξιν καὶ ἀγῶνα ἐπιβιώσεώς του.

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν ἐπρόκειτο σήμερον μετὰ μεσημβρίαν, καθ' ἃ ἀπεκάλυψεν ἐκπρόσωπος, τοῦ Φόρειν Ὄφις, νὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν κ. κ. Μολότωφ καὶ Μάρσαλ καὶ Μπιντώ, ἐφ' ὅσον θὰ ἔφθαινεν ἐγκαίρως. Αἱ συναντήσεις αὐταί, κατὰ τὸν αὐτὸν ἐκπρόσωπον θὰ ἦσαν ἀπολύτως τυπικαὶ προκειμένου ὁ κ. Μπέβιν νὰ χαιρετίσῃ τοὺς ἀφιχθέντας ἐνταῦθα διὰ τὸ Συμβούλιον τῶν Τεσσάρων Ὑπουργῶν συναδέλφους των.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως πρὸς ἣν τὰ βλέμματα ὅλου τοῦ κόσμου εἶναι ἀγωνιωδῶς ἐστραμμένα πρόκειται ν' ἀρχίσουν αὔριον καὶ περὶ ὥραν 3 μ. μ. (Γκρήνουϊτς) εἰς τὸ «Λάνκαστερ Χάουζ», ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὡς φιλοξενοῦντος θεωρουμένου κ. Μπέβιν.

Ἐκ ρωσσικῶν πηγῶν ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Μολότωφ διῆλθεν ὁλόκληρον τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον συνδιασκεπτόμενος μετὰ τῶν συμβούλων καὶ τῶν βοηθῶν του, στρατάρχου Σοκολόφσκυ ἀντιπροσώπου τῆς Ρωσσίας παρὰ τῷ Διασυμμαχικῷ Συμβουλίῳ Ἐλέγχου ἐν Βερολίνῳ, τοῦ ἀναπληρωτοῦ του κ. Σμυρνώφ καὶ τοῦ ἐνταῦθα πρεσβευτοῦ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως κ. Ζαρουμπίν. Περὶ τὰ τέλη τῆς τρεχούσης ἑβδομάδος ἀναμένεται νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα ἀεροπορικῶς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς παρὰ τῇ Γεν. Συνελεύσει τοῦ Ο.Η.Ε. Ρωσσικῆς ἀντιπροσωπείας, ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀντρέϊ Βισίνσκυ. Ἡ Ρωσσικὴ ἀντιπροσωπεία διὰ τὴν Διάσκεψιν, περιλαμβάνει περὶ τὰ 200 ἄτομα ἐλθόντα ἐπὶ τούτῳ ἐκ Μόσχας. Ἀριθμὸς ἐνόπλων μυστικῶν Ρώσσων ἀστυνομικῶν, ἐπικουρουμένων καὶ ἀπὸ τὴν Σκώτλαντ Γιάρντ, εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Ρώσσου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐξ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀφικνοῦνται σήμερον καὶ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς ὑπὸ τὸν κ. Μάρσαλ Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΘΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΣΥΝΤΟΜΩΣ Ο κ. ΜΑΡΣΑΛ;

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 24 Νοεμβρίου. ('Ιδιαιτ. ὑπηρ.).— Ὄχι μόνον ἡ ἐνταῦθα Κοινὴ Γνώμη, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπίσημοι κύκλοι, ἀσχολούμενοι μὲ τὰς πιθανὰς ἐξελίξεις τῆς αὔριον συνερχομένης ἐν Λονδίνῳ Διασκέψεως τῶν 4 Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, τελοῦν ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἐντυπώσεως ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μάρσαλ καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν ἀντιπροσωπεία πρόκειται λίαν συντόμως νὰ ἐπανέλθουν εἰς Οὐάσιγκτον, ἐὰν ὁ κ. Μολότωφ ἐφαρμόσῃ καὶ πάλιν τὴν μεταβλῆθεῖσαν εἰς παράδοσιν πλέον Ρωσσικὴν τακτικὴν τῆς κωλυσιεργείας καὶ ὑπεκφυγῆς. Οἱ γνωρίζοντες τὰς διαθέσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας κατείχετο κατὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του ὁ κ. Μάρσαλ δὲν ἀναμένουν ὅτι οὗτος θὰ δεχθῇ νὰ ὑποστῇ τὴν ταλαιπωρίαν τὴν συνήθως ἐπὶ ἑβδομάδας συνεχιζομένην ἐν μέσῳ ἀγόνων καὶ μικροπρεπῶν συζητήσεων ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων εἰς ζητήματα τύπων, καὶ διαδικασίας, καὶ πιστεύουν ὅτι οὗτος θὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Διασκέψεως, ἐὰν ὁ κ. Μολότωφ δὲν ἀποφασίσῃ νὰ τηρήσῃ στάσιν ἐπιτρέπουσαν τὴν ἐκ τοῦ παρόντος ἀδιεξόδου ἔξοδον.

Τόσον εἰς τοὺς ἐπισήμους, ὅσον καὶ εἰς τοὺς δημοσιογραφικοὺς κύκλους ἡ παροῦσα σύνοδος τοῦ Συμβουλίου τῶν 4 Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν θεωρεῖται ὡς ἡ ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἀναμενομένη ἡμέρα τῆς ὁριστικῆς πλέον διακοπῆς τῶν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως σχέσεων.

Ὑπὸ τὴν κρατοῦσαν σήμερον ἀπαισιόδοξον διάθεσιν, ὁλόκληρον τὸ ἐνδιαφέρον συγκεντροῦται πλέον ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, «τί πρόκειται νὰ συμβῇ ἐὰν ἀποτύχῃ ἡ Διάσκεψις;» Πιστεύεται ἀκόμη ὁ κ. Μάρσαλ ἀντιτίθεται κατὰ πάσης σκέψεως περὶ συνάψεως χωριστῆς συνθήκης εἰρήνης μετὰ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, ἔστω καὶ ἐὰν ἀποτύχουν οἱ 4 Ὑπουργοί, νὰ κσταλήξουν εἰς συμφωνίαν.

Οἱ Γάλλοι παρὰ ταῦτα, ἔχουν ἤδη ἐκφράσῃ τὴν διάθεσίν των, ὅπως συγχωνεύσουν τὴν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένην ζώνην μετὰ τῆς κοινῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς τοιαύτης, ἐὰν ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου ἀποβῇ ἀρνητική.

****

Ο κ. ΜΠΙΝΤΩ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 24 Νοεμ. ('Ιδ. ὑπ.) Ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπινιὼ ἠναγκάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον ἀεροπορικῶς διὰ Λονδίνον διότι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀμαξοστοιχία τῆς ἀποίας θὰ ἐπέβαινε, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν λόγῳ τῆς ἀπεργίας τῶν σιδηροδρομικῶν.

Ὁ κ. Μπιντὼ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐδήλωσε: «Ἡ ἀπελπισία ἀποτελεῖ θανάσιμον ἁμάρτημα καὶ τι χειρότερον ὅλων. Μεταβαίνω εἰς Λονδῖνον κατεχόμενος ἀπὸ τὴν θέλησιν νὰ ἐπιτύχω ἐκεῖ ὅπου μέχρι σήμερον ἀπετύχαμεν».

****

Η ΒΡΕΤΑΝΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 24 Νοεμ. ('Ιδ. ὑπ.) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν συνηντήθη ἀπόψε μετὰ τοῦ κ. Μολότωφ, ἀργότερον δὲ μετὰ τοῦ κ. Μάρσαλ. Τὸν κ. Μπιντὼ θὰ διχθῇ αὔριον ὁ κ. Μπέβιν, ὅστις ἤρθε τῶν ἀνωτέρω συναντήσεών του ἔσχε μακρὰν σύσκεψιν μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπων τῶν κυήσεων, ἐπὶ τῆς τηρητέας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 5ης Διασκέψεως των ὑπουργῶν Βρετανικῆς σιάσεως.

Οἱ ἐνταῦθα διπλωματικοὶ παρατηροῦσι σχολιάζοντες τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Διάσκεψις ἀρχίζει αὔριον χωρὶς τὰ ἔχῃ καταρτισθῇ ἡ ἡμερησία διάταξις τῶν ἐργασιῶν της, παρατηροῦν ὅτι τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ ἔργον τῶν ὑπουργῶν ἀρχίζει ἄνευ τοῦ ἀναγκαιουντος πλαισίου καὶ ὅτι τόσον ὁ τρόπος, καθ' ὃν θὰ διεξαχθῇ αἱ συζητήσεις, ὅσον καὶ ἡ διάρκειάν των, παραμένουν πυκνὸν μυστήριον.

ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ Η ΝΕΑ ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΟΥΣΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΝΤΕ ΓΚΩΛ;

Η ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 24 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Ὁ νέος πρωθυπουργὸς κ. Ρομπὲρ Σουμὰν ἀνήγγειλε σήμερον τὴν πρωΐαν τὴν σύνθεσιν τῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ὁποίαν μεταξὺ ἄλλων περιλαμβάνοντσι οἱ :

Ρομπὲρ Σουμὰν (Λαϊκὸς Καθολικὸς) πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως.

Ζώρζ Μπιντὼ (Λ. Κ.) ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Πιὲρ Ἀνρὺ Τετζὲν (Λ. Κ.) τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ρενὲ Μεγιὲρ (Ριζοσπάστης) τῶν Οἰκονομικῶν.

Ντανιὲλ Μεγιὲρ (Σοσιαλιστὴς) τῆς Ἐργασίας.

Πιὲρ Ἀμπελὲν (Λ. Κ.) ὑπουργὸς παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ.

Πὼλ Μπεραὰρ (Σοσιαλιστὴς) τῶν Στρατιωτικῶν.

Ζ. Πιὲρ Ντυπρὰ (Λ. Κ.) τῶν Ναυτικῶν.

Ἀντρὲ Μαρξελλὶ (Ριζασπ.) τῆς Ἀεροπορίας.

Φαίνεται, ὅτι ἡ μὴ συμμετοχὴ τοῦ κ. Ρενὼ ἦτο συνέπεια τῆς ἀρνήσεως τῶν σοσιαλιστῶν ὅπως δοθῇ εἰς αὐτὸν μεγαλειτέρα ἐλευθερία εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας. Ὁ κ. Ρενὼ ἔθεσε τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ὡς ὅρον διὰ τὴν συμμετοχήν του.

Μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῶν ὀνομάτων τῶν νέων ὑπουργῶν ὁ νέος πρωθυπουργὸς κ. Σουμὰν ἐδήλωσεν τὰ ἑξῆς :

«Ἡ νέα Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη πρὸς παντὸς νὰ δράσῃ καὶ νὰ ὁμιλῇ ὅσον τὰ δυνατὸν ὀλιγώτερον. Ἀντιμετωπίζομεν πολλὰς δυσκολίας. Ὑπολογίζομεν ἐπὶ τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἀποφασιστικότητος τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ φέρωμεν εἰς πέρας τὴν ἀποστολήν μας".

****

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Νοεμβρίου. ('Ιδ. ὑπηρ.). — Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι οἱ Γαλλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν ἀνακούφισιν, διότι ὁ κ. Σομὰν κατώρθωσε νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, δοθέντος ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις ἐν Γαλλίᾳ σταθερῶς χειροτερεύει ἀπὸ τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Ραμαντιὲ, τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην. Ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἕως ἓν ἑκατομμ. ἐργάται ἀπεργοῦν σήμερον εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, ἐκφράζονται δὲ φόβοι, ὅτι αἱ ἀπεργίαι εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς καὶ ἀτμοπλοϊκὰς ὑπηρεσίας θὰ ἔχουν σοβαρὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τῆς Γαλλίας.

Ὁ ἀνταποκριτὴς προσθέτει ἐν τούτοις ὅτι ὡρισμένοι πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦν τὴν νέαν Κυβέρνησιν ὡς μεταβατικὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, προετοιμάζει τὴν ὁδὸν διὰ τὴν ἄνοδον εἰς τὴν Ἀρχὴν τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλ.

ΕΙΡΗΝΗ: Ο ΜΕΓΑΣ ΣΚΟΠΟΣ

ΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΤΖ. Φ. ΕΛΙΟΤ

Γ' (Τελευταῖον)

Ἡ Ρωσσικὴ κυβέρνησις θὰ στραφῇ τελικῶς ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν εἰς τὴν συνεργασίαν ὅταν εὑρεθῇ ἐνώπιόν μιᾶς ἐπιτυχοῦς προόδου εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην καὶ τὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ποὺ δυνάμεθα νὰ βοηθήσωμεν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς σταθερότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας;

Δυνάμεθα νὰ τὸ ἐλπίζομεν καὶ δὲν πρέπει νὰ κλείσωμεν ποτὲ τὴν θύραν εἰς τὴν ἐλπίδα αὐτήν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀναλαμβάνομεν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὀνομάζεται «ὑπολογισμένος κίνδυνος — ἐκλέγομεν ἁπλῶς κατεύθυνσιν ὄχι τελείως ἀπηλλαγμένην κινδύνων. Ἐφ' ὅσον ἐκάμαμε τὴν ἐκλογὴν, πρέπει νὰ προχωρήσωμεν χωρὶς τα ταντεύσεις. «Ἕνα πραγματοποιήσιμον σχέδιον—ἔλεγεν ὁ παλαιὸς κανονισμὸς ἐκστρατείας—ἔστω καὶ ἀτελὲς, ἐὰν ἐφαρμοσθῇ θαρραλέως καὶ ἀποφασιστικῶς, εἶναι πολὺ καλύτερον ἀπὸ μίαν διστακτικὴν ἀναζήτησιν τοῦ ἰδεώδους».

Βεβαίως ἡ ἐξωτερικὴ πολιτική μας δὲν περιορίζεται εἰς τὴν Εὐρώπην οὔτε εἰς τὰς σχέσεις μας μὲ τὴν Ρωσσίαν. Εἶναι παγκόσμιος. Ὀφείλει νὰ συγχρονισθῇ ἅταν τὸ Χόγκ-Κόγκ εἶναι πλησιέστερα εἰς τὴν Ν. Ὑόρκην ἀπὸ ὅτι ἦτο τὸ Τσάρλεστον τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐδημιουργήθη ἡ δημοκρατία.

Ὑπάρχει ἡ Κίνα ποὺ ἔχει ἀποσυντεθῆ ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἀνικανότητα, ἐνῶ αἱ μεταφοραί της καὶ τὸ ἐμπόριον της ἔχουν παραλύσει. Ἐκεῖ ζῇ τὸ ἓν πέμπτον τοῦ λαοῦ τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ ἔχομεν μεγάλα συμφέροντα καὶ μακρὰς παραδόσεις φιλίας. Καὶ ὅμως εἶναι δύσκολον νὰ ἴδωμεν τὶ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὴν Κίναν καίτοι προσπαθοῦμεν.

Ὑπάρχει ἡ Ἰσπανία, ὅπου ὅπως καὶ εἰς τὴν Γερμανίαν ἔχομεν συγκεκριμένας εὐθύνας. Ἀναζητοῦμεν μέσα, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἰσπανικὸς λαὸς θὰ δυνηθῇ πάλιν νὰ συντηρηθῇ μόνος του καὶ ν' ἀναλάβῃ ἀκόμη ὑπεύθυνον ρόλον εἰς τὴν ἀνασυγκροτησιν τῆς κλονισμένης οἰκονομίας τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ἐνῶ θὰ τὸν συγκρατοῦμεν ἀπὸ τὸ νὰ κατοστῇ ἀπειλὴ διὰ τοὺς γείτονας του. Ἐκάμαμε ἐλπιδοφόρους προόδους, ἀλλ' ὑπάρχουν ἀκόμη κολοσσαῖαι δυσκολίαι ποὺ πρέπει νὰ ὑπερπηδηθοῦν.

Εἰς τὴν Κορέαν ὅπου συμμεριζόμεθα τὰς εὐθύνας της, κατοχῆς μὲ τοὺς Ρώσσους, ἐλάχιστα ἔχουν γίνει διότι αι δύο Δυνάμεις κατοχῆς δὲν κατώρθωσαν νὰ συμφωνήσουν οὔτε ἐπὶ τῶν ζητημάτων διαδικασίας.

Ἄλλο ἓν πέμπτον του πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου ζῇ εἰς τὰς Ἰνδίας, αἱ ὁποῖαι τώρα καταλαμβάνουν τὴν θέσιν των μεταξὺ τῶν ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν του κόσμου διὰ πρώτην φορὰν — ἀλλὰ διηρημέναι, ἀβέβαιαι καὶ μὲ πληθυσμὸν ἐλάχιστα συνηθισμένον εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ εὐθύνην.

Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν, τὴν γέφυραν μεταξὺ τῶν τριῶν ἠπείρων του παλαιοῦ κόσμου — Εὐρώπης, Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς — καὶ κέντρον τῶν μεγαλυτέρων κοιτασμάτων πετρελαίου τοῦ κόσμου, εὑρίσκομεν ἐπίσης ἀδυναμίαν καὶ ἀβεβαιότητα. Ἐκάμαμε κάτι διὰ νὰ ἐνισχυσωμεν τὴν Τουρκίαν, τὴν μόνην πραγματικὰ σταθερὴν χώραν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τοῦ κόσμου καὶ πρόχωμα τῆς ἐναντίον πιθανῆς εἰσβολῆς ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ἐνῷ γράφω, τὸ πρόβλημα τῆς Παλαιστίνης τὸ ὁποῖον δηλητηριάζει τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, εὑρίσκεται εἰς ἔξαψιν καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν πολλὴν εὐθύνην διὰ τὴν τελικὴν ρύθμισίν του.

Εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ἤπειρον ἀναζητοῦμεν διαρκῶς στενωτέρας καὶ περισσότερον φιλικὰς σχέσεις μὲ τοὺς Νοτιοαμερικανοὺς γείτονάς μας.

Δὲν ὑπάρχει γωνία τοῦ κόσμου ὅπου νὰ μὴ ἐνδιαφερόμεθα καὶ ὅπου νὰ μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ μείνωμεν ἀδρανεῖς.

Καὶ οὔτε ὁ γεωγραφικὸς κατάλογος ἀποτελεῖ τέρμα. Ὑπάρχει ἀκόμη τὸ πρόβλημα τῆς ἀναζωογονήσεως τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πολιτική μας πείνει πρὸς τὴν μείωσιν τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν (ὅπως τῶν δασμῶν καὶ τῶν ποσοστῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς) καὶ νὰ καταργήσωμεν τὰς συνηθείας αἱ ὁποῖαι κάνουν διακρίσεις εἰς βάρος ἑνὸς ἔθνους. Αὐτὸ συνδέεται στενῶς μὲ τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα, ἐκ τῶν ὁποίων κυριώτερον εἶναι τὸ των ἀστα θῶν νομισμάτων καὶ τὸ τῆς ἐλλείψεως δολλαρίων. Μερικαὶ ἀπὸ τὰς πλέον δημιουργικὰς προσπαθείας μας καταβάλονται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνεται τὸ ἀμερικανικὸν κοινὸν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἀπειλεῖται κάποιο εἰδικὸν συμφέρον. Π. χ. πρό τινος τὸ Κογκρέσσον ἐψήφισεν ἕνα νόμον ἐπιτρέποντα τὴν ὕψωσιν τῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐρίων καθ' ἣν στιγμὴν διεπραγματευόμεθα εἰς τὴν Γενεύην διεθνῆ σύμβασιν διὰ τὴν μείωσιν τῶν φραγμῶν αὐτῶν. Αἱ χῶραι ποὺ παράγουν ἔριον, ὅπως ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία, αἱ ὁποῖαι κανονικῶς καλύπτουν τὸ μόνιμον ἔλλειμμα μας εἰς ἔριον, μᾶς κατηγόρησαν μὲ ἀγανάκτησιν δι' ἀσυνέπειαν. Ὁ πρόεδρος ἀντέταξε δέτο εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κογκρέσσου καὶ τὸ δέτο του ὑπερίσχυσε. Δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ πικρὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ὑποψίας ὡς πρὸς τὸ πόσῃ ἐμπιστοσύνη δύνατοι νὰ παρέχεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας δίδουν αἱ ἀντιπροσωπεῖαι μας εἰς τὰς διεθνεῖς διασκέψεις.

Κατόπιν ὑπάρχει τὸ πρόβλημα περὶ τοῦ τί πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὰ ἐκτοπισμένα ἄτομα τῆς Εὐρώπης — τὸ θλιβερὸν ἀνθρώπινον κοπάδι ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ τὴν παλίρροιαν τοῦ πολέμου, ἀστεγον καὶ χωρὶς καμμίαν ἐλπίδα — 850.000 ἀνδρων, γυναικῶν καὶ παιδιῶν δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπιστρέψουν ἐκεῖ ἀπ' ὅπου προέρχονται. Οἱ περισσότεροι εἶναι φυγάδες πολιτικῶν ἢ φυλετικῶν διωγμῶν. Δὲν ἠμποροῦν νὰ μείνουν ἐκεῖ ὅπου εἶναι καὶ νὰ γίνουν βάρος μιᾶς ἤδη κλονισμένης οἰκονομίας. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν κρατοῦνται ἁπλῶς εἰς τὴν ζωὴν μὲ τὴν βοήθειαν ποὺ τοὺς παρέχομεν ἡμεῖς καὶ φθείρονται διαρκῶς ψυχικῶς καὶ σωματικῶς. Τελικῶς πρέπει νὰ εὑρεθοῦν δι' αὐτοὺς νέαι πατρίδες. Εἶναι ἓν ζήτημα εἰς τὸ ὁποῖον, ὅπως καὶ εἰς τόσα ἄλλα, πρέπει ν' ἀναλάβωμεν τὴν πρωτοβουλίαν. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ πράξωμεν λογικῶς ἂν δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ τοὺς παράσχωμεν στέγην εἰς τὴν χώραν μας;

Ὑπάρχει τὸ φλέγον πρόβλημα τοῦ διεθνοῦς ἐλέγχου τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας οὕτως ὥστε αἱ ἀπέραντοι δυνατότητές της ν' ἀναπτυχθοῦν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἀνθρωπότητος ἐνῷ θὰ παρεμποδίζεται ἡ χρῆσις της διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ πολιτισμοῦ.

Κατόπιν ὑπάρχει ἡ συνεχὴς πίεσις τῶν γεγονότων — τὸ συνεχὲς βάρος τῶν ἀπροβλέπτ